

Plejehjem får sin helt egen sæl

Friplejehjemmet Margrethe Hjemmet får inden længe sin helt egen robotsæl. Det sker som en direkte følge af et forsøg med robotter, som plejehjemmet har været igennem.

ROSKILDE: Den koster i omegnen af 44.000 kroner, så det er ikke sådan en størrelse, der skal ind hos samtlige beboere. Men Margrethe Hjemmet i Borchsgade har haft så stor succes med robot-sælen Paro, som man har haft på prøve i en periode, at man har ønsket at få en fast sæl på stedet.

Og det får man inden længe. Efter ansøgninger hos diverse fonde er penge til sælen fundet - og den er ankommet til Danmark fra Japan. Inden længe forventes den derfor til Borchsgade.

Margrethe Hjemmet var i går hjemsted for en konference med fokus på robotteknologi indenfor ældreplejen. Folk fra ministerier, kommuner, plejehjem samt Teknologisk Institut var mødt op for at høre om stedets erfaringer eller for selv at bidrage med oplysninger.

Og i hvert fald med hensyn til sælen, så var erfaringerne overvejende af positiv karakter. På Margrethe Hjemmet har man i forbindelse med projektet ifølge forstander Carina Meyer gjort meget ud af, at både personale, beboere og pårørende undervejs i robot-forløbet er blevet grundigt orienteret.

Gør en forskel

Sælen er først og fremmest til brug for demente- og den

Emmy Lorentzen kunne på en konference i går fortælle, at langt størstedelen af erfaringerne med en robotsæl på Margrethe Hjemmet har været positive. Foto: Kim Rasmussen

virker ikke for alle beboere. Men for nogle beboere har den gjort en forskel.

I går kunne Emmy Lorentzen, der er en af dem, der har arbejdet mest med sælen, fortælle, at langt de fleste erfaringer med robotten har været positive. Blandt andet havde man

oplevet, at en kvinde uden pårørende og dermed »historieløs« på den måde, at ingen har kunnet fortælle personalet om de vigtige ting i hendes liv - begyndte at tale om alle de dyr, hun i sin tid havde haft. Det var guld værd for personalet.

En pårørende til en an-

den beboer havde oplevet, at der var meget mere liv i moderens øjne, en dag hun sad med robotsælen, end der havde været i flere år. Mens en tredje beboer med det samme havde sagt »jeg har aldrig kunnet fordrage dyr,« og så slap hun selvfølgelig for besøg af Paro.

Støvsugere

Plejehjemmet har også gjort forsøg med robotstøvsugere. Og dem regner Carina Meyer med, at man også i fremtiden vil gøre brug af. Ikke mindst af hensyn til rengøringspersonalet.

Den betyder en lettelse

både tids- og arbejdsstillingsmæssigt, når støvsugning kan foregå med robot. Man kunne dog godt ønske sig nogle forbedringer af støvsuger-robotterne, der som udgangspunkt har været lavet til private hjem.

Til gengæld har de japanske toiletter, som man også har gjort forsøg med, vist sig ikke at fungere på plejehjemmet. Japanske toiletter er toiletter, der både spuler og tørrer brugerne.

Carina Meyer vil ikke gøre brug af den nuværende teknologi, men hun vil bestemt ikke afvise, at den slags toiletter i bedre udformning en gang i fremtiden kan finde vej til plejehjemmet.

For meget vand

Plejehjemmet har også valgt at vrage den robot, der bruges til gulvvask. Man har i Borchsgade oplevet, at robotten smed for meget vand ud på trægulvene - og det er vurderingen, at gulvene slet ikke vil kunne holde til det i længden. Derfor er den blevet droppet.

Som Carina Meyer ser det, er det ikke trist at blive gammel og bestemt heller ikke trist at arbejde på et plejehjem. Men selvom man er gammel, skal man følge med i udviklingen og gøre brug af de muligheder, der er for forbedringer. Et af de vigtigste budskaber på gårdsdagens konference var dog, at man skal sørge for at involvere både personale, pårørende og beboere i den slags projekter.

Ideen med konferencen har været, at fortælle, hvad vores erfaringer er med hensyn til både godt og skidt. Vi vil gerne give vores erfaringer videre, og vi er ikke bakked ud af det her projekt. Vi arbejder videre, siger Carina Meyer.

jba